

DORSTEND NAAR LEVEN

 Goedenavond vrienden. Het is zeker een—een voorrecht voor mij om hier vanavond te zijn om deze tijd van gemeenschap te hebben in deze kerk. Ik wist niet dat ik dit voorrecht zou hebben tot pas een paar dagen geleden. En toen, ineens, kwam het dat ik naar deze Beulah Tabernakel zou komen om te spreken. En als ik naar deze tabernakel kijk, mag ik het graag, en de wijze waarop hij gebouwd is. Ze. . . We staan op het punt een tabernakel te bouwen in Jeffersonville en ik zal misschien een paar van ze hierheen sturen om dit eens te bekijken. Ik vind dit mooi voor onze eigen plaats daarginds, broeder.

² En dan, om het mooie gebouw te zien en de. . . Heb uw voorganger voor de eerste keer ontmoet, voor zover ik weet, zojuist in zijn studeerkamer, even geleden daar, de kamer aan de zijkant. Vriendelijk, aardig, gastvrijheid, en ik kwam binnen en hoorde deze oude liederen van Zion die gezongen werden. En ontdekte dat het Canadezen waren; en natuurlijk zijn we als een handschoen aan een hand. Ik stel het zeker op prijs om hier vanavond te zijn; en geen wonder, het is een mooie kleine gemeente. Een gemeente is eigenlijk wat er aan de binnenkant zit. Dat maakt het tot wat het is.

³ We gaan vaak door de straten en we zien een—een huis. En soms zeggen we: “Is dat niet een prachtig huis?” Nu, het ziet er misschien uit als een prachtig huis, maar een *thuis* is de “ordelijkheid van het huis.” Ziet u, de ordelijkheid die erin is, de ordelijkheid van het gezin.

⁴ En zo is het volgens mij met het huis van God. Het is niet zozeer de prachtige tempel, wat we weliswaar waarderen, maar het is de ordelijkheid die aan de binnenkant ervan is. Welke orderlijkheid hebben ze? Zijn ze echt Christenen, die werkelijk de Here aanbidden, Hem werkelijk liefhebben? Is het een huis van correctie, met het Evangelie dat gepredikt wordt, en vergezeld met de tekenen die Jezus ons gaf die ons zouden volgen? En ik weet zeker dat het hier zo is in deze Beulah Tempel.

⁵ Als ik aan de naam Beulah denk, doet het me gewoon denken aan toen ik nog een jongen was. Ik was met een vriendin en zij nam me mee naar de—naar de Zion Baptistenkerk in de buurt van Salem, Indiana. En het lied dat ze zongen was: “O Beulah Land, lief Beulah Land, als op de hoogste berg ik. . .” Wel, het lijkt erop dat ik eindelijk Beulah land heb bereikt, nietwaar? Dat was voordat ik gered werd. Ik zal nooit die fijne Geest in die kerk vergeten. En ik herinner me later dat Zion ook dicht bij Salem was, in de—in de Bijbel.

6 Dus om hier vanavond te zijn met onze lieve voorganger en broeder Grant, Canadese zangers, broeder Boze en vele anderen, verlangen we gewoon naar een kleine tijd van gemeenschap, rondom Zijn Woord.

7 Ik probeerde broeder Grant ertoe te krijgen voor mij te prediken, toen ik binnenkwam. Ik was een beetje hees en had soms twee keer op een dag gepredikt. En mijn samenkomsten zijn gewoon voortdurend van de ene plaats naar de andere. En ik word gewoon moe. U weet vast hoe het is. Ik vertelde onlangs 's avonds, of zei tegen broeder Grant: “Vaak willen we gaan als een—een raket, en dan vallen we als een steen.” Dat is zo'n beetje hoe we het doen. Dus we moeten af en toe wat rustiger aan doen.

8 Nu, op dit moment had ik deze week op de Fiji Eilanden moeten zijn. En dan op de 15e zou ik beginnen, of in het midden van deze maand, in Sydney, Australië; Nieuw Zeeland. Maar ik moest het een paar dagen uitstellen en dat gaf me de gelegenheid hier om naar Chicago te komen om te bezoeken. De eerste keer aan deze, ik veronderstel dat het de westkant heet, niet? [Een broeder zegt: “Zuid.”—Red.] Zuidkant—nu ben ik helemaal omgedraaid—de zuidkant.

9 En de bediening waar broeder Joseph over sprak, is zeker geen mysterie voor u mensen omdat jullie vele malen in de samenkomsten zijn geweest. En wat onze Heer doet, dat genadig is, we waarderen het ook met heel ons hart.

10 Onderweg hiernaartoe vanavond sprak ik met broeder Grant. En we wisselden gedachten uit met hem en broeder Boze over overzee in Afrika en India en—en verschillende plaatsen waar we zijn geweest.

11 En ik vertelde over een geval in India dat er gebeurde, en dat was op het podium. Na die namiddag werd ik geïnterviewd door, ik wil zeggen zeventien, het kunnen er zeven zijn geweest, want het was via een tolk, die, verschillende religies die daar vertegenwoordigd waren die avond, of namiddag. En alle zeventien van ze waren tegen Christelijke religie. Nu, u kunt zich voorstellen hoe u zich zou voelen. Ik was in de tempel van de Jains. Dan waren er de Sikhs, de Jains, de Mohammedanen, de Boeddhisten, enzovoort. En elke was tegen het Christendom.

12 En bijna allen geloven in reïncarnatie. Daarom maken ze kleine dweilen en vegen ze het pad als ze lopen zodat ze niet op een kleine mier of zoiets stappen, omdat het misschien een familielid is die overleden is. Nu, hoe zou u ooit een bloedverzoening prediken als een tegengif voor zonde tegen een persoon die niet—die niet. . . die denkt dat het verkeerd is om op een mier te stappen? Zie, u zou het nooit kunnen. Dus ik heb mijn zegje gedaan. Ik had mij als een verrader van Christus gevoeld als ik niet iets had gezegd.

¹³ Dus, die avond dan op de bijeenkomst—we mochten niet buiten de stad gaan omdat er een wet was dat om politiebescherming te hebben we in de stad moesten blijven. En de burgemeester van de stad was er gekomen; hij was die middag bij me, en velen van de grote leiders, een bisschop van de Methodistenkerk en vele andere Christelijke leiders, waar we in het Taj Hotel elkaar ontmoet hadden.

¹⁴ En dus zeiden ze dat ik het in de stad moest houden. En er waren honderden duizenden bij de bijeenkomst, om—om het bij te wonen. Je kon niet inschatten hoeveel er zouden zijn, want gewoon zover je kon kijken was het één massa mensen. En het is twee uur en nog wat, met bewakers aan de zijkant van de auto, om te komen van waar de bijeenkomst begon, trokken er met de auto door om te komen tot aan de plaats om te spreken. U kunt zich voorstellen hoe lang dat zou duren. Ze waren gewoon aan het dringen en duwen en klommen op de auto; bewoog een paar meter, en dan, de bewakers en zo om ze uit de weg te krijgen.

¹⁵ Maar toen we in de preekstoel kwamen, om te beginnen te spreken, sprak ik over het onderwerp *Jesus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer*. En gaf aan wat Hij gisteren was, en dat wij vandaag hetzelfde kunnen verwachten als Hij Dezelfde is, dat Hij niet dood is maar dat Hij uit de dood is opgestaan.

¹⁶ En, dus, wanneer, we konden geen gebedskaarten uit laten delen—je moest ze gewoon zo goed mogelijk opeengepakt naar voren laten komen. En de bewakers zouden mensen naar voren brengen. Wel, nadat er een paar waren langgekomen en ze hadden begonnen te zien hoe de Heilige Geest de aandoeningen bekend zou maken en wat ze hadden gedaan, toen . . .

¹⁷ Natuurlijk, onder de zalving kon je zien dat de mensen dachten dat het een telepathie was, of iets, omdat ze veel hekserij hebben en van alles in India.

¹⁸ Maak je maar klaar om van alles te geloven, dingen waarvan je niet zou denken dat je die zou geloven als je daar komt, want alles is een heel eigen religie. Ze lopen door vuur; ze nemen een lans en steken die door hun mond, nemen een zwaard en steken het dwars door hun hart en gieten er water doorheen en loopt er aan de achterkant uit, trekken het eruit en bloeden niet eens. En, o, u kunt, een boom ingaan en een kleine jongen nemen, had een zak, vader ging daar omhoog en sneed hem in stukken, stuk voor stuk, en liet het vallen en stopte ze in een zak en hij schopte en schreeuwde: “Laat me hieruit, papa.” Wees maar bereid om van alles te geloven als u in India komt.

¹⁹ Duivelswerkers, en denkt u niet dat ze u niet uit zullen dagen; dat zullen ze. En u kunt maar beter weten waar u het over hebt. Dat is waar u—u—u kunt niet doen zoals u in de Verenigde Staten

kunt doen, gewoon met alles weggkomen. U moet er zeker van zijn dat het juist is, of zeg helemaal niets.

²⁰ Dus de avond op het podium—je kon beginnen te voelen dat de radja's en degenen die daar zaten geloofden dat—dat het een telepathie was. En na een tijdje was er een melaatse die langskwam. En ik wist niet al te veel over omgaan met lepra; alleen in Afrika had ik een beetje ervaring.

²¹ Deze kleine melaatse met alleen stompjes voor armen, zijn gezicht helemaal aangevreten, kwam gewoon, sloeg zijn armen om me heen. Ik bad met hem. En toen hij het podium verliet—toen, de volgende die kwam, was een blinde man. En de Heilige Geest vertelde hem wie hij was. Ik kon zijn naam niet uitspreken, moest alleen de letters spellen voor zijn naam. Vertelde hem hoe hij twintig jaar in deze toestand was geweest en een aanbidder van de zon was—en hij was blind geworden door de zon te aanbidden door ernaar te kijken—en vervolgens dat hij een bedelaar was, had twee kinderen. En al dat was waar. En toen—ik zei: “Ziet u, ik kan hem niet genezen, want ik kan niet doen wat God reeds heeft gedaan, want Hij wérd om onze overtredingen verwond en door Zijn striemen wérden wij genezen.”

²² Goddelijke genezing is niet een soort hocus pocus of—of een of andere kleine beweging of een of andere kleine zegen die mensen in hun handen dragen, maar het is een ontwijfelbaar geloof dat u hebt in de opstanding van Jezus Christus. Het is een volbracht werk, dat gedaan werd door Christus op Golgotha.

²³ Ik zou vanavond kunnen vragen: hoeveel werden gered tijdens deze opwekking die jullie hier hebben gehad? Sommigen van u zouden uw handen opsteken. Zou ik zeggen: hoeveel werden tien jaar geleden gered? U zou uw handen opsteken. Maar dat klopt aan de ene kant en aan de andere kant niet. U werd niet een week geleden gered of tien jaar geleden, u werd negentienhonderd jaar geleden gered. Toen Jezus stierf op Golgotha, verdreef Hij de zonde van de wereld. Maar het zal u nooit enig goed doen totdat u het aanneemt. U nam het gewoon gisteravond of tien jaar geleden aan.

²⁴ En dat is dezelfde tijd dat “Hij werd verwond voor onze overtredingen, door Zijn strepen zijn wij genezen.” Het is uw geloof in een werk dat voltooid is dat God door Christus voor u op Golgotha deed. Het is volkomen. Er is geen zondaar hier vanavond dan die gered is geworden. En u bent nog steeds onder de barmhartigheid van God zolang u leeft en God met u handelt. Maar wanneer u sterft en u daaraan voorbij gaat, dan bent u—bent u in het oordeel. U hebt uzelf al geoordeeld.

²⁵ En genezing—er is geen mens hier. . . Als er iemand hier ziek is—ieder van u is nu genezen. Het is evenzeer als u ooit genezen zou kunnen zijn. Maar het is uw geloof om uw genezing te geloven

en aan te nemen, dat Jezus werd gewond voor uw overtredingen, door Zijn strepen werd u genezen.

²⁶ Dus niemand kan genezen. Ik heb nooit iemand in mijn leven genezen en zal dat ook nooit. Maar ik heb vaak wat directe antwoorden op gebed gehad toen ik voor mensen bad. Het is een gebed dat . . . “Het gebed des geloofs zal de zieken redden.”

²⁷ Dus, het was onmogelijk voor mij om de man niet te genezen. En hij was . . . twintig jaar blind geweest. Een Methodistendokter was aanwezig die hem onderzocht. Zijn ogen waren wit, door blind te zijn. En toen, toen ik voor de broeder had gebeden en hem van het podium liet gaan—het was de soevereine genade van God—daar kwam er iets als een kleine schaduw over hem, en ik keek ernaar, en het was een visioen. Daar stond de man met zijn normale gezichtsvermogen net als ieder ander. Nu, zie, het was—het was de genade van God die het deed.

²⁸ Toen was er de gelegenheid. Daar was mijn gelegenheid om tot de mensen dan te spreken. En ik zei: “Ik werd vandaag ontvangen in de tempel van de Jaïns en zeventien verschillende religies daar die ons Christendom kleineerden.” En ik zei: “Nu, vanavond, hier is een man die een aanbidder van de zon is, die blind is. En u zegt dat de Mohammedaanse religie drie keer zo groot is als het Christendom,” wat de waarheid is.

²⁹ De Boeddha's zijn er veel meer dan het Christendom, en het Christendom staat op de derde of vierde plaats in de godsdiensten van de wereld. Dat is getalsmatig; dat is inclusief Katholiek én Protestant, samengenomen.

³⁰ Maar ik zei: “Zeker is iemand juist en is iemand fout. Het moet wel. Er is een ware en levende God. Hij heeft redding voor Zijn volk. En hier is een man die de—de schepping heeft aanbeden in plaats van de Schepper, we zouden dat geloven. Maar hij is blind, en hij wil tot de echte ware God komen.”

³¹ Ik zei: “Nu vraag ik de Mohammedaanse priester om hier te komen en het zicht van deze blinde te herstellen. En als hij dat kan, dan zal deze blinde een Mohammedaan worden, en ik ook, als hij het gezichtsvermogen aan deze blinde man terug kan geven.” En ik zei: “Ik daag ook de priester van Boeddha uit, of van Jaïn, of welke ook van de overige religies hier, wie ook maar van u leiders, kom hier, u heilige mannen, en geef het gezichtsvermogen terug van deze man. Want als er een God is Die hem heeft geschapen, en hij wil terugkomen met een oprecht hart om die God te aanbidden, zeker zal die God hem dan zijn gezichtsvermogen teruggeven en hem weer in staat stellen om Hem te aanbidden.”

Nu, ik zou dat nooit gezegd hebben als er geen visioen was geweest zodat ik wist waar ik het over had.

³² Zo deed onze Here het. Hij zei: “Ik doe niets totdat de Vader Mij eerst laat zien wat te doen,” Johannes 5:19. Geen profeet,

noch de Here Jezus, ging ooit zomaar willekeurig dingen doen. Jezus kon niet liegen, want Hij was God. En Hij zei: "Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan niets van Zichzelf doen, dan wat Hij de Vader ziet doen." Niet, de Vader *hoort* doen, maar de Vader *ziet* doen.

³³ Elia, op de berg Karmel, toen hij de stier had neergelegd en alles—hij kwam voor de mensen en zei: "Here God, ik heb dit alles gedaan op Uw bevel." Altijd God; het vlees kan nergens roemen. En het was een visioen. En dat is de reden dat u vrijmoedig kon spreken, want God had het gezegd. Dat maakt het vast.

³⁴ Dus toen, toen—ze waren allemaal heel stil. Ik zei: "Dit is een erg stille groep mensen." En ik zei: "Nu, vandaag probeerden u Mohammedanen mij te vertellen hoeveel groter de Mohammedaanse godsdienst was dan het Christendom. Laat nu de priesters naar voren komen en het doen, of een van de anderen." Ik zei: "De reden dat ze het niet kunnen doen, de reden dat ze niet komen, is omdat ze het niet kunnen doen." En ik zei: "Ik kan het ook niet doen. Maar de God van de hemel Die Zijn Zoon, Christus Jezus, heeft opgewekt, Die vandaag leeft en Die ik vertegenwoordig, heeft mij een visioen getoond dat de man zijn gezichtsvermogen zal ontvangen. Nu, als Hij het niet doet, dan ben ik een valse leider en zou ik uit India moeten worden gezet. Maar," ik zei, "als Hij het wel doet, en al u mensen zien hoe dat uw priesters en—en uw heilige mannen stil zitten." Ik zei: "Ik—ik wil de man ziende zien worden. Ik wil niet discussiëren over uw tekstboeken en uw religies. Ik wil gewoon dat de man zijn gezichtsvermogen gegeven wordt. En laat de God Die de God van de schepping zij, Die het menselijk ras gemaakt heeft, zijn gezichtsvermogen teruggeven, want een bedrog kan het niet. Het zal echt moeten zijn, want het zal geschapen moeten worden, want hij heeft geen ogen."

³⁵ Wees niet bang. Onze God is God. Als Hij ooit God was, is Hij nog steeds God. En als Hij überhaupt God is, is Hij God van de hele schepping. En dus, toen ik dat zei, toen zei ik: "Zij zullen niets zeggen. En ik kan het niet, maar God heeft laten zien dat dit zou gebeuren. Nu, we zullen zien of het gebeurt." En ze bogen hun hoofden. En toen we baden, gingen de ogen van de man open, kon net zo goed zien als ieder hier.

³⁶ O, ik zei: "Hoevelen van u zullen Jezus Christus als uw persoonlijke Redder aannemen, als de ogen van deze man opengaan?" En voor zover je kon zien, tienduizenden handen omhoog in de lucht.

³⁷ En dan, zonder samenwerking tussen de kerken, misschien zijn vanavond negenennegentig van elke duizend terug in de tempels van de Boeddha enzovoort vanwege het gebrek aan samenwerking van mannen om daar te komen en die mensen verder te leiden in de kerken. Het is jammer dat er

geen samenwerking tegenwoordig is tussen Christelijke mensen wanneer God iets probeert te doen. Dat is het moeilijkste wat ik heb gevonden, en de meest onbegrijpelijke zaak, dat mensen niet willen meewerken omdat je niet van hun denominatie bent. Het is een schande voor de wereld.

³⁸ Nu, vanavond—ik ben niet gekomen om voor u over goddelijke genezing te spreken. Ik kwam slechts om een paar minuten tot u te spreken, kennis met u te maken, zodat we elkaar zouden leren kennen, want we gaan maar één keer door deze wereld, en we zullen een eeuwigheid samen hierna doorbrengen.

En nu, laten we onze hoofden even een ogenblik buigen voor een—een woord van gebed.

³⁹ O Here God, Schepper van hemelen en aarde, wij komen tot U net zo nederig als we weten hoe te komen, met gebogen hoofden naar het stof waar wij vandaan zijn genomen, en op een dag, als Jezus vertoeft, zullen wij er terugkeren. Maar dit wetende, zoals Job vanouds: “Ik weet: mijn Verlosser leeft, en in de laatste dagen zal Hij op de aarde staan. Al vernietigen de huidwormen dit lichaam, toch zal ik in mijn vlees God aanschouwen.” Wij zijn zo blij omwille van die hoop die vanavond in onze boezem ligt, dat wij op een dag Hem zullen aanschouwen Die we liefhebben en geloven, Die de ongeziene Gast in dit gebouw vanavond is.

⁴⁰ Nu, Uw Woord ligt voor ons open, Here, en we zouden U willen vragen Uw Woord te zegenen, om de lippen te besnijden die zouden spreken en de oren die zouden horen.

⁴¹ Sta het toe, Here, als er hier enigen zijn die geen Christen zijn, mogen zij zich nederig aan U overgeven. Zijn er hier enigen die teruggevallen zijn, mogen zij zoals de verloren zoon terug naar het huis komen vanavond, naar het huis van de Vader. En we bidden, Here, voor degenen die ziek zijn, als er hier daar enigen van zijn, of aangevochten, dat terwijl het Woord uitgaat dat zij Jezus zullen ontvangen en heel zullen worden gemaakt van hun ziekten.

⁴² Zegen deze kleine Beulah Tempel. Zegen zijn lieflijke voorganger, en al zijn diakenen en de bestuursraad en al de leken. Moge het lange staan als een gedenkteken voor Jezus Christus, en voor Zijn zaak. Mogen van hieruit zendelingen gaan en—en dienaars die zullen helpen om de wereld te evangeliseren. Zegen elke inspanning die zij doen. En deze broeders hier en de zusters uit Canada, de—de zangleiders en—en de muzikanten—we bidden, Here, dat U hún bediening wilt zegenen. Maak het rijk, Vader. Geef hen zielen voor hun loon, want wij geloven dat dat het verlangen van hun hart is.

⁴³ Vergeef ons al onze tekortkomingen. En laat de Heilige Geest ons vanavond bezoeken, want we wachten verder op Hem in de Naam van Jezus. Amen.

44 Slechts om tot u te spreken voor enkele ogenblikken, en ik weet niet precies hoe laat uw diensten eindigen. Het is al bijna negen. En morgen is het weer een grote dag voor ons en ik weet dat het ook voor u zo zal zijn.

45 En ik wil u allemaal een uitnodiging geven. Als u ooit in de buurt bent van een van de samenkomsten, wel, kom binnen, doe alsof u thuis bent. Als u in de buurt van Jeffersonville bent, wel, spring bij ons binnen als u daar bent. Deze zangers die zo mooi zongen en de muziek zonet, kom langs in de tabernakel en laat ons er daar wat van horen. En voorganger, u weet dat u welkom bent, allen.

46 We willen opslaan in de 63e Psalm, even voor een—een kleine lezing, over een kleine bekende tekst.

O God, Gij zijt mijn God; vroeg zoek ik U; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U in een droog en dor land, waar geen water is.

Om Uw macht te zien, en Uw heerlijkheid, zo heb ik . . . aanschouwd in Uw heiligdom.

Want Uw goedertierenheid is mij beter dan het leven; mijn lippen zullen U prijzen.

47 Ik vroeg me vaak af waar David het over had. En ik herinner me de eerste keer dat ik dat Schriftgedeelte las, dat ik gewoon niet kon begrijpen wat David bedoelde toen hij zei: “Want Uw goedertierenheid is mij beter dan leven.” Wat zou groter kunnen zijn dan leven?

48 Als de Here God vanavond naar mij zou komen en zeggen: “Ik zal u van een oude man terugbrengen tot een jonge man, van ongeveer achttien jaar oud; Ik zal u duizend jaar op aarde laten leven en alle rijkdom van de wereld in uw handen geven en u beloven dat u nooit een dag van zorg zult hebben, maar allemaal vreugde duizend jaar lang,” of: “Ik zal u nog vijftig jaar laten leven, en het zo maken dat u uw brood op straat zal moeten bedelen, wegkwijnend in ziekte; maar aan het eind zal Ik u Eeuwig Leven geven.”

Ik zou zeggen: “Here, laat me bedelen. Laat me wegkwijnen, of laat me lijden, of wat dan ook, zolang ik maar Eeuwig Leven heb.”

Leven is wat u uw gedrag geeft. Het is wat uw gedrag bepaalt. U kunt echt leven gewoon niet verbergen. Er is geen manier voor om het te doen.

49 Hebt u ooit een voetpad aangelegd? Sommigen van u mannen hebben het ongetwijfeld gedaan. En gewoon al het aarde opgeschept en het voetpad aangelegd, er beton in gieten. Maar dan in de zomer, wanneer u uw gras gaat maaien, weet u waar het gras het dikst is? Net langs de zijkant van dat voetpad. Het is daar twee keer zo dik als ergens anders. Hoe komt dat? Onder

dat beton hebt u wat zaadjes bedekt; maar net zo zeker als die zonneshijn de aarde begint te baden, en het seizoen juist is, heeft dat zaad leven in zich. En u kunt leven niet verbergen. Het zal zich een weg banen over die betonkorrels heen totdat het eruit komt zodat het zijn hoofdje kan opheffen en God kan prijzen. U kunt leven gewoon niet verbergen.

⁵⁰ Dat is de reden dat als u eeuwig leven hebt—ze mogen u in de zee begraven of—of uw lichaam cremieren, maar u zult opnieuw leven wanneer Jezus komt. Er is geen manier om u onder te houden. U kunt echt leven niet verbergen.

⁵¹ Ik kende een kapelaan uit de Eerste Wereldoorlog met wie ik bevriend was. Hij vertelde mij, hij zei: “Billy, op een dag hadden ze dat mosterd- en chloorgas gegooid in de Eerste Wereldoorlog daar in Frankrijk.” En hij zei: “We waren in de buurt van La Salle, Lotharingen.” En zei: “Het was een vreselijke dag voor me geweest. Het was Pasen en, o, het gas had gewoon de bomen en het gras platgebrand; er was niets levends.” En hij zei: “Het was een regenachtige ochtend en er kwam een verpleegster door de zaal. En ze had een—een grote bos witte aronskelk in haar hand. En ze liep langs het bed van deze gewonde soldaten en gaf elke een lelie.” Zei: “Die kreupele jongens, en sommigen van hen verbrand, sommigen van hen blind, zouden die lelie pakken en schreeuwen en huilen omdat het een teken van thuis was.” Zei: “Ik kon het niet uitstaan. Ik liep naar buiten en een majoor zei: ‘Kapelaan, ik ga naar het front om wat tanks te bekijken die . . . of wat voertuigen die zwaar beschadigd waren, en om te zien of er enigen van zijn die geborgen kunnen worden,’ het niemandsland in waar ze de Duitsers vandaan hadden verdreven.”

⁵² Zei: “Ik ging daarnaartoe en we gingen . . . nam me mee in het zijspan van een kleine motorfiets.” En zei: “Toen we daar op het—het veld stopten,” zei hij, “keek ik rond en ik dacht: ‘O, als dit geen verlaten plaats is.’” Zei: “Er zit geen enkel blad aan een boom. Er is nergens een grassprietje te vinden, en toch is het Pasen.” En zei: “Ik liep verder en ik was enigszins aangetrokken door een kleine rots,” en zei: “Ik draaide het om met mijn voet.” En zei: “Wat denkt u dat er onder die rots zat?” Zei: “Daar zat een kleine paaslelie, die de hele tijd onder de rots verborgen bleef tijdens het gas en de oorlog.” Zei: “Ik begon eraan te trekken en ik zei: ‘Het is te achtenswaardig.’” Zei: “Ik knielde daar en zei: ‘Here, verberg mij in de Rots der Eeuwen. Bewaar mijn leven, o Heer, zoals U de lelie hebt bewaard.’” Leven, het is iets geweldigs. Leven vormt uw karakter.

⁵³ Enige tijd geleden beneden in de Zuidlanden, waar ik vandaan kom—ze hadden daar vroeger slavernij, vele jaren geleden. Het—het Afrikaanse volk lieten, de Boeren, liever gezegd, en—en ze lieten de—de kleurling overkomen, vanuit Afrika. En ze zouden ze in het Zuiden als slaven verkopen. O, het was zo’n zonde en zo verkeerd om te doen. Maar ze

werden zo gewoon tot ze ze gewoon verkochten zoals ze met gebruikte auto's doen op een kavel, er gewoon naartoe gaan en—en ze kopen. En makelaars zouden komen en ze kopen en ze meenemen, ze verkopen om geld te verdienen—menselijke wezens, voor wie Christus stierf.

⁵⁴ En het werd verteld, dit verhaal, dat op een dag een makelaar langs een grote plantage kwam. En er waren vele slaven op de plantage. Dus zei hij tegen de—de eigenaar, hij zei: “Ik—ik zou graag naar uw slaven willen kijken, misschien kan ik u wat mooie prijzen geven.”

De eigenaar zei: “Ga uw gang.”

⁵⁵ En hij gaat erheen om rond te kijken op de plantage. En de slaven waren weg van thuis. Ze waren gevangen genomen, weggenomen van moeder, weg van baby's soms, moeders, weg van echtgenoten, en gewoon hierheen gebracht en gebruikten ze als beesten van arbeid. En ze waren verdrietig; ze wisten dat ze papa nooit weer zouden zien, mama nooit meer zouden zien, de baby nooit weer zouden zien. Ze waren slaven en vreemdelingen in een vreemd land. Ze hadden geen moed in zich om te werken. En ze zouden zwepen nemen en ze slaan om ze aan het werk te krijgen.

⁵⁶ En ze merkten één jonge slaaf op, een jonge man. Ze hoefden hem nooit te slaan. Hij hield z'n borst vooruit en z'n kin omhoog. Hij was direct aan het werk. Dus de makelaar zei vlug: “Ik zou graag dié slaaf willen kopen.”

Maar de eigenaar zei: “Maar hij is niet te koop.”

Wel, zei: “Hij is zo anders dan de andere slaven.” Zei: “Is hij baas over de rest van hen?”

En de eigenaar zei: “Nee, hij is geen baas. Hij is gewoon een slaaf.”

Hij zei: “Wel, misschien geeft u hem iets beter te eten dan de rest van de slaven.”

En hij zei: “Nee, hij eet in de kombuis met de rest van de slaven. Hij is gewoon een slaaf.” Wel, de eigenaar zei . . .

“Wat maakt hem zo anders dan de andere slaven?”

⁵⁷ En de eigenaar zei: “Ik heb me dat een lange tijd afgevraagd. Maar op een dag ontdekte ik de reden.” Zei: “Weet u, ginder in het thuisland is zijn vader de koning van de stam. En al is hij een vreemdeling, maar hij weet dat hij de zoon van een koning is, en hij gedraagt zich zo.”

⁵⁸ Wat behoren Christenen te doen? Wij zijn vreemdelingen. Maar onze Vader is de Koning en wij zijn zonen en dochters van God. We behoren ons te gedragen als zonen en dochters van God.

⁵⁹ Wanneer ik zie dat de kerk zo losbandig wordt en de vrouwen in hun immorele kleding en hoe de mannen doen, maakt het me

gewoon verdrietig, want wij zijn zonen en dochters van God, en wij behoren te handelen en wandelen en spreken en ons te gedragen alsof we dat zijn. Wanneer we daar bij weggkomen, vrees ik dat er iets mis is in ons—we de visie kwijt zijn, wie we zijn. Want het leven dat in ons is, is wat ons leidt en ons stuurt.

⁶⁰ Dus, eraan denkend hoe David zei dat—dat Uw goedertierenheid mij beter is dan leven, moeten er twee verschillende soorten leven zijn, of, ik zou het zo zeggen: meer dan één soort leven.

⁶¹ En sommige mensen denken dat dit leven gewoon bestaat uit feestelijkheid, drinken, of ontrouw zijn, of naar dansen gaan; zij noemen dat “leven”.

⁶² Ik hield een samenkomst. . . ik—ik heb er een hekel aan hiernaartoe te gaan omdat enkelen van mijn vrienden hier zitten uit Canada. Maar ik was in Canada; en de manager van de samenkomst nu aanwezig ook, broeder Sothmann daar; waar ik een samenkomst hield in de ijsarena. En ze hadden me in het hotel ondergebracht. En die middag toen ik . . . kwam . . . Ik was al een tijdje in Canada geweest en ik had de zonde en het slechte gedrag niet gezien zoals we het hier thuis zien.

⁶³ En toen ik er die avond heen ging, vanuit het platteland waar ik was geweest naar het hotel, zag ik de Amerikanen die erheen kwamen—whiskyflessen die overal rondvlogen. En toen ik die avond binnenkwam, van de kerk, van de dienst, stapte ik in de lift. En ik was er ongeveer een week geweest; ik had nog niet iets zoals dat gezien.

⁶⁴ En de lift zat, overal erom toe, whiskyflessen en bierblikjes. En toen de jongen de deur sloot om me mee omhoog te nemen in de lift, keek ik rond. En hij wist wie ik was en hij zei: “Het is ruw.”

⁶⁵ En ik zei: “Soms maken zulke figuren als dat me beschaamd dat ik een Amerikaan ben, met zulk gedrag.” En hij liet me uitstappen op de verdieping, bijna helemaal bovenaan.

⁶⁶ En het was een bepaalde loge hier in Amerika die hun conferentie hield, daar in Canada. En toen ik uit de lift stapte, o, het meest verschrikkelijke gedoe overal. En helemaal aan het eind van de gang waren er twee jonge vrouwen, ik geloof in hun eind twintig of begin dertig. En ze hadden slechts hun ondergoed aan, met een fles whisky in hun handen, zo dronken, en beiden met trouwringen aan. O, natuurlijk genoten ze gewoon van wat onschuldige plezier. Dat is zonde!

⁶⁷ En ze probeerden door de gang te komen, op blote voeten, zonder kousen, in alleen maar hun ondergoed, met deze whiskyfles in hun hand daar, met wazige ogen; en mannen die uit de kamers probeerden te komen, over ze heen struikelend, ze zo probeerend te grijpen, zo dronken dat ze nauwelijks op konden staan.

68 En ik dacht: “Is dat geen schande!” Maar wij noemen dat hier in de Verenigde Staten gewoon een kleine tijd van recreatie. Misschien een vader thuis die voor de baby’s zorgt. Het geldt niet alleen voor de vrouwen, de mannen doen hetzelfde. Zonde is zonde; het maakt me niet uit waar het is; het is zonde en het is verkeerd. En wij, een Christelijk land, die onze burens op die manier bezoeken, met onze loges enzovoort, en tekeer te gaan op zo’n schandelijke wijze.

69 En ik stopte. En één jonge kerel strompelde langs en stootte met z’n hoofd tegen de andere kant en viel neer op de vloer, stond op, en zei allerlei slechte dingen. En deze jonge vrouwen kwamen langs en stopten. Ik trok me terug in een kleine nis om te kijken. En deze jonge vrouwen stopten vlak voor me. En ze namen elk een slok uit de fles, reikten naar beneden en trokken dat kleine onderrokje omhoog en schopten hun voeten in de lucht en riepen: “Joepie, dit is leven!”

70 Ik stapte de gang in en pakte allebei bij de hand. Ik zei: “Neem me niet kwalijk, maar dit is niet leven; dit is de dood!” De Bijbel zei: “Zij die in wellustigheid leeft, is dood terwijl ze leeft.”

71 En er is teveel van dat soort slecht gedrag, in onze kerken, in de naties van vandaag, en zichzelf alsnog Christenen noemen.

72 Dat is het grootste struikelblok dat het Christendom ooit heeft gehad; niet de dranksmokkelaar op de hoek, wij weten dat hij gebrandmerkt is; maar de huichelaar die zich een Christen noemen en in de gemeente leven met zo’n leven als dat met zich mee. Het laat zien dat ze nooit de Here Jezus hebben leren kennen, anders zouden ze dat niet doen. Dat soort leven is verschrikkelijk. Dat kan niet het soort leven zijn waar David het over had.

73 Sommige mensen denken om geld te verdienen: “Dat is leven: geld verdienen, een heleboel.” En na een tijdje raakt u het kwijt en neemt u een pistool en schiet u uw hersens eruit. Dat kan niet leven zijn. Dat is de dood.

74 Sommige mensen denken dat, ze zijn jong: pret en eropuit gaan en dansen enzovoort, luidruchtig, tekeergaan, immoreel; de volgende ochtend met hoofdpijn, hartzeer, gebroken gezinnen. Dat is niet leven. Dat is de dood, vermomd. Dat is de wolf in de schaapskleren. Dat kan niet leven zijn. Dat is de dood.

75 En de wereld wordt misleid door die dingen. Maar de vraag is, mijn broeder, zuster, vanavond: Wat maakt dat mannen en vrouwen dat doen, als ze verstandelijk in orde zijn? Wat maakt dat ze dat doen? Wat maakt dat ze hunkeren naar whisky? Wat maakt dat het Amerikaanse volk sigaretten rookt? Terwijl de *Reader’s Digest* zei dat honderddrieëndertigduizend dit jaar gedoemd zijn door sigaretten te roken. Maar ze doen het toch; kanker op hol geslagen. Artikelen: “Vrachten kanker.” En ze verkopen elke dag meer sigaretten: “Kopen een slof kanker, een

fles tuberculose.” En ze zoeken en zuigen op die dingen voor genot. Er is iets mis. Wat is het? “Ze kunnen er niets aan doen,” *zeggen ze.*

⁷⁶ Als de duivel u niet helemaal te pakken kan krijgen met daar iets van, dan neemt hij u mee en probeert u ergens bij een kerk te laten aansluiten om er bij weg te komen, en u bent er net zo slecht af, u proberend te verbergen achter een of andere kerk of een of andere geloofsbelijdenis of een denominatie. Dat is verkeerd.

Maar wat maakt dat een mens het in de eerste plaats doet? Omdat toen God een mens schiep, Hij hem zo schiep. Hij maakte een mens om te dorsten.

⁷⁷ Er is een klein plekje in het hart dat niets kan vullen dan God. En mensen dorsten naar iets en die echte dorst is naar God. En niemand heeft het recht om te proberen die heilige dorst te lessen door hem aan de duivel te geven voor de dingen van de wereld; hebt geen recht die dorst proberen te verbergen door bij een kerk aan te sluiten. God is het enige dat dat kan vullen. God, de Heilige Geest, is het enige dat die dorst kan bevredigen. Jezus zei: “Zalig zijn zij die hongeren en dorsten naar gerechtigheid.” En het is God Die tot het menselijk hart probeert te komen. En de duivel probeert dat te lessen door ze zichzelf dood te laten drinken, of zichzelf dood te hollen, of iets anders te doen. Maar God schiep de mens om die heilige dorst te hebben. En als u God niet neemt, dan moet u iets anders nemen om—om die roep enigszins te stillen. Dat is wat maakt dat een mens die wijze is.

⁷⁸ God maakte hem om Koning te zijn; God wil op de troon van uw hart zitten. En u hebt geen recht om de duivel toe te laten om de dingen van zijn maaksel in u te leggen. U hebt geen recht om te proberen . . . te bevredig- . . . En laat me dit zeggen: er is niets dat het zal bevredigen dan God. U kunt doen wat u wilt, uzelf gek drinken, maar u zult nooit tevreden zijn totdat Christus Zijn plaats inneemt in het menselijk hart. Dat maakt het vast. Dan komt geloof binnen.

⁷⁹ Vele mensen zien grote kerken, grote denominaties, de intellectuele wereld. Ze kijken om zich heen, wat ze met hun ogen kunnen zien.

⁸⁰ Ik was bij een ontbijt met Billy Graham, enige tijd geleden in Louisville. En hij zei. . . nam de Bijbel en zei: “Dit is Gods standaard.” Hij zei: “Ik ga naar de stad en ik zal een opwekking houden. Ik zal binnen de zes weken twintigduizend bekeerlingen hebben.” Zei: “Ik ga terug, een jaar later, en ik heb er geen twintig van die twintigduizend.” En vervolgens zei hij: “Paulus ging naar een stad en had één bekeerling en kwam het volgende jaar terug en had er twintig, van die ene.” Hij zei. . . Nu hier is wat Billy zei, met een stel predikers, ongeveer driehonderd van ze, hij zei: “Het is u luie groep predikers, die daar met uw voeten

op het bureau zit, en niet de mensen gaan bezoeken.” Zei: “Dat is de reden dat ze niet blijven.”

⁸¹ En ik dacht: “Meneer Graham, mijn genadige broeder, een man voor wie ik mijn hoed afneem, als een dappere soldaat van God, ja. Maar, Paulus had iets anders. Paulus ging er niet heen om ze te bezoeken, zijn bekeerlingen achterna, want hij verliet de stad en kwam terug, naar die éne bekeerling. Maar wat hij deed bij die bekeerling, hij leidde hem iets in dat zijn ziel in vuur en vlam zette.”

⁸² Het is niet de luie prediker; als hij hetzelfde had, zou hij niet zo lui zijn. Hij zou zich ijverig inzetten voor Christus, iets brandends in zijn hart waardoor hij niet stil kon zitten. We brengen ze gewoon naar hun intellectualiteit.

⁸³ In de hof van Eden, koos de duivel de man z'n verstand. God nam zijn hart. De duivel probeert hem te laten zien wat hij met zijn ogen kan zien. God, in zijn hart, doet hem dingen geloven door geloof die hij niet kan zien. “Want geloof is de vaste grond van de dingen die men hoopt, het bewijs van zaken die men niet ziet.”

⁸⁴ Ziet u, de mens wil een grote plaats zien, een—een groots iets met een psychologisch effect erbij. God is niet in psychologie. Hij werkt niet met de verstandelijke vermogens. U zult God nooit kunnen beredeneren. U gelooft God door geloof.

⁸⁵ Vanmorgen bij een ontbijt sprekend. Ik zei: de reden waarom men tot kerken toetreden en hun namen erop zetten, is omdat ze proberen de wedergeboorte te omzeilen. Ze willen de nieuwe geboorte niet. O, sommigen van de theologen vandaag zoeken het uit wat zij de nieuwe geboorte noemen: “de handen schudden” en “uw naam op een papier zetten” en “een geloofsbelijdenis geloven.” Maar de nieuwe geboorte is te worden . . . sterven, en wedergeboren, opnieuw, een nieuw schepsel in Christus.

⁸⁶ Ieder weet dat wanneer een baby wordt geboren, het maakt me niet uit of het op een stalfvloer of op een stromatras is of in een—een versierde ziekenhuiskamer; het is een puinhoop, het maakt mij niet uit waar het wordt geboren. Maar wat is het? Het is een puinhoop, maar het brengt leven voort. En dat is wat we vandaag nodig hebben: een geboorte, een geestelijke geboorte. Het is een puinhoop, maar het brengt leven voort, Christelijk leven, nieuw Leven, Leven, dat offerende Leven.

⁸⁷ Sommige mensen zeggen: “Ik zou niet tot een van die Volle Evangelie kerken willen behoren. Ze roepen en schreeuwen en zwaaien met hun handen en dat soort dingen.” Dat is in orde. Ze mogen zich misschien raar gedragen, maar ze zijn geboren. Ze zien er misschien uit als een puinhoop, maar ze hebben Leven. Dat is de zaak, zolang u Leven hebt. Vraag een van hen of hij tevreden is. Let op de manier hoe hij zich gedraagt, de plaatsen waar hij naartoe gaat.

⁸⁸ U kent de vogel aan zijn gewoonten. Een kraai en een duif kunnen geen gemeenschap hebben; hun dieet is anders. En de Christen kan zich niet mengen met de wereld. Een kraai is een hypocriet. Een hypocriet is een—is een bedrieger. Een kraai kan op een oud dood karkas zitten en de hele dag eten en naar een tarweveld vliegen en tarwe eten met de duif. Maar de duif kan tarwe eten, maar hij kan het dode karkas niet eten. Waarom? Hij heeft geen gal. Hij zou het niet kunnen verteren.

⁸⁹ En zo is het met een Christen; de bitterheid wordt van hem weggenomen. Hij zou de wereld niet kunnen verteren. Maar een hypocriet kan de hele dag in zonde leven en 's avonds naar de kerk komen en juichen zoals de rest van hen. Dat is de hypocriet.

⁹⁰ Nu, wanneer u wedergeboren bent, hoeft u geen hypocriet te zijn; u bent een nieuw schepsel. De gal van bitterheid is . . . het verlangen van de wereld wordt van u weggenomen.

⁹¹ “O, Uw goedertierenheid is beter dan leven, want ik verlang ernaar Uw kracht te zien zoals ik heb gezien in Uw heiligdom. Mijn ziel dorst naar U, als een droog land waar er geen water is.” David was een herder. Hij was een man van de bossen. Hij kende het gedrag van wilde dieren.

⁹² Nu, we hebben misschien wat jager-broeders hier. Ik ben een jager. En nu, ginds in Afrika hebben ze het hert, reebok. Nu, wanneer . . . Ze hebben wilde honden; wij hebben ze hier, genaamd wolven. Het hert voedt zich meestal in een kudde, en er is altijd een bewaker op de uitkijk, de hele tijd, die oppast. U ziet meestal dat ze eruit gaan en op de hoede zullen zijn. En meestal is het een hinde; ze let op haar jongen.

⁹³ Als sommige van onze Amerikaanse moeders gewoon op hun hoede zouden blijven met hun dochters zoals de moeder hinde doet met haar kleine reekalf, zouden we niet zoveel jeugdcriminaliteit hebben.

⁹⁴ Dan, ze merken . . . de wilde honden komen achter dit hert aan, en ze sluipen ernaartoe, heel voorzichtig. De leider van de roedel zal heel voorzichtig naar binnen sluipen, kijkend naar waar de—de herten zijn. En als zij een hert afgezonderd kunnen krijgen, tot hij zo geïnteresseerd is in wat hij doet, zal hij de hond nooit opmerken als hij nadert, want de hond is slim, hij zal de wind in zijn gezicht krijgen, of de wolf. Hij zal heel sluw naderen. Hoe vaak heb ik ze het zien doen. En ze zullen heel sluw naderen, en ze kijken toe. En na een tijdje, dat kleine hert: zintuigen in haar beginnen te zeggen dat er gevaar is in de buurt. Al kan ze de hond niet ruiken, en ook kan ze hem niet zien. Maar ze weet dat er iets mis is; want, ze is een hert, en ze weet waar gevaar is.

⁹⁵ En er is niemand die ooit opzettelijk in zonde is gelopen zonder dat God hen eerst waarschuwde. Iets zal het u laten weten. En vanavond is er een menig jong meisje dat weg is en luistert, en de wolf besluipt haar. Weet u, ze hebben wat ze het

wolffluitje noemen, ze. . . het lokfluitje. En ze zullen naar deze jonge meisjes fluiten. En ze zullen de straat op gaan en kleding aandoen die een jongedame niet betaamt. En u zou u moeten schamen, u moeders die hen dat laat doen.

⁹⁶ Over het analfabetisme van Kentucky gesproken waar ik vandaan kom: sommige van die oude moeders daarginds, laat u haar meisje uitgaan en dat doen— zij zou haar blaren geven van de ene kant naar de andere met een lat van een vat. Dat is waar. Maar o, u denkt dat ze populair is. U leert haar tapdansen en al deze kleine dingen te doen en kleedt haar zo aan en dan komt ze in ongenade—het is uw schuld. Zo is dat precies.

⁹⁷ Wat we vanavond nodig hebben zijn ouderwetse moeders zoals we die vroeger hadden in Amerika. We hebben godvrezende, biddende vaders en moeders nodig, die hun kinderen voor God zullen brengen in plaats van een Elvis Presley show of zoiets.

⁹⁸ Fluiten naar de meisjes zodat ze zich omdraaien. Zij denken dat ze schattig zijn. Lieverd, als u maar zou beseffen dat dat een hond uit de hel is! Dat is juist.

⁹⁹ Sommige van u jonge mannen, een kleine beschilderde Izebel, daarbuiten, u denkt dat ze schattig is. Misschien is, ziet ze er schattig uit aan de buitenkant; u zou haar moeten zien als haar gezicht gewassen is; misschien denkt u dan niet zo veel van haar. Misschien is het hart binnenin haar zo zwart als de verkoolde muren van de hel. U kunt niet weten. . . Kijk daar niet naar. Dat is oud en zal vergaan.

¹⁰⁰ Zoek naar iets dat echt en oprecht is. Kijk of dat meisje wedergeboren is. Als ze niet gered is, heb dan niets met haar te maken; en u hetzelfde, bij een jonge man.

¹⁰¹ Het probleem waarom onze gelederen van—van Christenen vandaag uiteenvallen, trouwen en onder elkaar trouwen, en het is zo'n puinhoop tot er niets is dat het recht kan zetten. We zijn aan het rijpen voor het oordeel. God zal de hele zaak een dezer nachten wegvegen met een atoombom. En uw namen staan er in Rusland nu op geschreven. En de hele wereld beeft en vraagt zich af wat er aan de hand is. De wolf besluit u. We hebben te veel geflirt met de rest van de wereld, met de dingen van de wereld.

¹⁰² Nu, het volgende dat we weten—dit kleine hert had niet uit de kudde moeten dwalen waar ze bescherming had, weg van de kerk, waar ze. . . krijgen zou, de Heilige Geest, door de prediking van het Woord. We worden gewassen door het Water van het Woord. En dan, als u wegkomt en thuis begint te blijven en niet naar de kerk gaat, en naar televisie kijkt op woensdagavond wanneer er een gebedssamenkomst gaande is, dan drijft u weg. Wanneer uw verlangens om een televisieprogramma te zien sterker worden dan om het Evangelie te horen, is er iets mis in uw ziel. Dat is juist. Het is waar.

103 [Een broeder spreekt in tongen, een andere broeder interpreteert—Red.] Amen. Nu, als ik de Schriften goed begrijp, één man die spreekt met een onbekende taal voor hemzelf en een ander die het weer uitlegt; de ene man niet wetende wat hij spreekt, de andere niet wetende wat hij zegt, maar de stem wordt aan ons uitgelegd, een oproep van God. Dat is juist. “Kijk naar Mij,” zei Hij, “alle einden . . . Ik ben de Genezer, Degene Die Leven geeft, de visie van het Leven.” Hij ís Leven. O, wat danken we Hem dat we de gelegenheid hebben om naar de Fontein te komen die gevuld is met Bloed, getrokken uit Immanuëls aderen.

104 Dit kleine hert—om dat even af te maken—als die wolf een sprong maakt naar dat kleine hert . . . Hij heeft twee bloedtanden. En hij zal dat kleine hert vlak achter het oor grijpen. En hij zal die hoektanden erin laten zinken en dan met zijn gewicht zwaaien. En die grote hoektanden zullen dat kleine hert z'n nek doorsnijden. En, hij zal een sprong maken en dan vallen, en is dan bedekt met honden binnen enkele minuten, wolven, om aan de botten van de kleine makker te pikken.

105 Dat is hoe Satan het doet. Als hij ooit dicht genoeg bij u kan komen om u daar eens in te verstrikken, zullen de honden van de hel meteen op u springen en alles van u eraf pikken, al uw moraliteit en alle, alles wat u hebt. U zult gebleekt en verontreinigd voor God liggen.

106 Nu, soms, als het kleine hert erbij is, heel slim, zal ze het hert . . . de hond zien aankomen, zal ze springen. En wanneer ze dat doet—de hond zal zien dat hij het oor gaat missen, de halsader hier—zal hij haar in de zij grijpen.

107 Wel, dat is ongeveer het evenwichtspunt van het hert. Het achterlijf is zwaarder dan de voorkant, maar de voorkant heeft de nek en het hoofd. Dus dat is ongeveer het midden van het hert. Hij zal het grijpen. Hij zal zo heen en weer schudden en het hert kan niet rennen. Het is uit balans en het zal vallen. En dan komt ze er weer onder, onder de honden.

108 Nu, als het kleine hert er goed bij is, en zodra de hond het in de flanken grijpt, als ze heel vlug zijwaarts springt, of opstaat en gewoon een hoge, vliegende sprong maakt en niet probeert te rennen, gewoon opspringt, of zijwaarts springt, zal het stuk vlees eruit getrokken worden, van de hond z'n . . . door de hond z'n bek. Dan moet ze rennen voor haar leven.

Dat is waar David het over heeft. Hebt u ooit een gewond hert gezien?

109 Daar in het zuiden jagen ze erop met honden. Ik vind dat een slechte zaak, maar ze jagen er met honden op. En wanneer een hert gewond is, als dat hert ooit bij water kan komen, zal het leven. U zult het nooit vangen, want hij zal water blijven drinken, en het zal het bloed doen stollen, en hij zal niet meer bloeden.

110 David zei: “Zoals het hert dorst naar de waterbeek, dorst mijn ziel naar U, o God.”

111 Kunt u zich een klein hert voorstellen, met het bloed dat eruit stroomt, en het is nu aan het rennen en de honden zitten er vlak achter. En het heeft z'n kleine neus omhoog: “*hijg, hijg, hijg, hijg,*” snuffelt overal. “Als ik maar water kan ruiken; ik móét bij water komen, of ik kom te sterven.” Eenmaal bij het water is het veilig. Het moet water vinden of sterven. David zei: “Zoals het hert snakt naar de waterbeek, dorst mijn ziel naar U, o God.”

112 Wanneer mannen en vrouwen op een plaats komen waar ze God moeten hebben of sterven, zult u bij de waterbeek komen. Dat is juist. Als u ziek bent en u genezing nodig hebt, als u in een wanhopige toestand verkeert, kan ik zeggen: “Er is een fontein gevuld met Bloed getrokken uit Immanuël's aderen, waar zondaars ondergedompeld in de vloed, al hun schuldige smet verliezen.” Het is Eeuwigdurend Leven, om Hem te kennen; niet om Zijn Boek te kennen, niet om Zijn gemeente te kennen, niet om Zijn geloofsbelijdenis te kennen, maar om Hém te kennen; Hém te kennen, uw persoonlijke Redder, Degene Die u vervuld heeft met de Heilige Geest. Het brengt Leven in u om voorwaarts te wandelen. Dat is het Leven waar David over sprak.

Mijn lippen zullen U loven, want Uw goedertierenheid is mij beter dan Leven. Mijn lippen zullen U loven.

113 Laten we onze hoofden even een ogenblik buigen. Ik voel alsof die boodschap van daarnet iets was dat me onderbrak en dat zei dat dit het moment is. We zullen gaan bidden.

114 Ik vraag me af hoevelen hier nu zouden willen dat er aan hen gedacht wordt in gebed, als u uw handen zou opsteken en zegt: “Gedenk mij, broeder Branham, voor God.” God zegene u; dat is goed. God zegene u.

115 Hoevelen hier die geen Christen zijn, zouden graag een—een gemeenschap met Christus willen hebben? U . . . Misschien hebt u zich ergens bij een kerk aangesloten. Misschien bent u zelfs ondergedompeld in water. Maar toch weet u dat dat dorsten en hongeren naar God niet in uw hart is, maar u zou het er wel willen hebben, zou u gewoon uw handen opsteken en zeggen: “Denk aan mij, broeder Branham; bid vanavond voor mij.” God zegene u, dame. God zegene u, meneer. God zegene u, dame, ja, dat is goed. God zegene u, dat is prima.

116 Is er iemand hier die teruggevallen is? Ja, daarginds, zuster; God zegene u. Is er iemand hier die teruggevallen is die zou zeggen: “Broeder Branham, ik ben afgedwaald; ik wil niet denken dat ik een hypocriet was, broeder Branham, maar ik—ik leef niet echt op de plaats waar ik behoor te leven; als ik vanavond dit gebouw zou verlaten en naar huis zou gaan, en ik zou voelen dat mijn hart heel raar doet, ik de dokter zou bellen, en hij zou komen, zeggen: ‘Het is een hartaanval. Zij is op sterven.

Hij is op sterven,' het zou misschien zo kunnen zijn; broeder Branham, ik—ik wil niet dat het zo gebeurt, ik—ik ben nog niet klaar om te gaan; ik—ik heb niet genoeg tot God gebeden; ik—ik wil een wat nauwere wandel"? Zou u uw handen willen opsteken, zeggen: "God, denk aan mij"? God zegene u; dat is goed. Overal handen op.

¹¹⁷ Ik ga de pianist of de organist, wat het ook is, vragen om even naar het orgel te komen, of de piano, één. En ik ga bidden.

¹¹⁸ Zijn er hier enigen die eigenlijk zouden willen, die met God leven maar een wat dichtere wandel met God zouden willen hebben, zeg gewoon: "Here, denk aan mij; mijn ziel dorst, o Heer. Ik. . . Mijn. . . Ik heb gewoon—ik heb gewoon zo'n dorst, ik weet niet wat ik zal doen, Here; help mij, ik—ik zit in wanhopige nood; ik—ik wil dat U komt"?

Er is een fontein gevuld met Bloed,
Getrokken uit Immanuëls aderen, (Geen
andere fontein.)

Waar zondaars ondergedompeld in de vloed,
Al hun schuldige vlekken verliezen.

Een stervende dief, hij verheugde zich om
die fontein in zijn dag te zien;
Daar moge ik, hoewel verachtelijk als hij,
Al mijn zonden wegwassen.

¹¹⁹ Laten we nu even een ogenblik onze hoofden gebogen houden, terwijl de muziek lieflijk wordt gespeeld.

¹²⁰ Een dierbare jongeman lag op een dag op het slagveld op sterven, een soldaat. Een andere Christen kwam erbij, naast hem; hij zei: "Je ligt op sterven, maat."

Zei: "Ik weet het."

Zei: "Bent u een Christen?"

Zei: "Ik—eens was ik dat."

Hij zei: "Wat gebeurde er?"

Zei: "Ik weet het niet;" zei, "ik ben bij Johannes 3:16 weggegaan, maar het is nooit van mij weggegaan."

¹²¹ Dat is het, broeder, als u ooit hebt geproefd dat de Here goed is, zal het u nooit verlaten. U kunt misschien afdwalen, maar het zal u nooit verlaten.

¹²² Here, wees ons genadig, Here. Dit zal ongetwijfeld de laatste keer zijn dat sommigen van ons, Here, elkaar ooit op deze aarde zullen zien. Er zijn er hier vanavond mensen die ik nooit meer zal zien totdat deze prediking wordt afgespeeld op Gods grote opnameapparaat op de Dag des Oordeels, en de grote film vertoond zal worden, en daar zullen de handen omhoog zijn. Here, zij zullen een getuige zijn, dat ze U geloofden, en zij willen U. Nu, U hebt gezegd: "Hij die tot Mij zal komen, zal Ik geenszins

uitwerpen. Hij die Mijn Woorden hoort en gelooft op Hem Die Mij gezonden heeft, heeft Eeuwig Leven; en zal nooit in het Oordeel komen, maar is overgegaan van de dood in het Leven.”

¹²³ Ik weet, Here, dat niemand hun hand had kunnen opsteken, zonder dat U dat zag. En zij braken elke wetenschappelijke regel toen ze hun handen opstaken; want volgens de wetenschap horen hun handen neer te hangen. Maar er was een Geest aan hun zijde—de Heilige Geest—zei: “Steek uw hand op.” En zij staken hun hand op, en braken daarmee de wetenschappelijke regel; want, waarom? Er is een Leven binnenin hen, dat een beslissing heeft genomen voor de Schepper, en ze hebben hun hand opgestoken. Ontvang hen, Vader God. En er staat ook geschreven . . .

DORSTEND NAAR LEVEN DUT59-0613
(Thirsting For Life)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zaterdagavond 13 juni 1959 in de Beulah Tempel in Chicago, Illinois, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org